

er blevet enigt med Confeilspræsidenten, og jeg tillader mig derfor at anbefale dette Ændringsforslag. Endvidere er der af et æret Medlem stillet et Underændringsforslag, der imidlertid ikke er tiltraadt af Finantsudvalget og heller ikke af noget Medlem deraf. Jeg skal ikke udtale mig videre derom, førend den ærede Forslagsstiller har haat Ordet til Forklaring af sit Forslag.

Væjer: For at undgaa al Misforstaaelse skal jeg begynde med at sige, hvad jeg tidligere har udtalt, at jeg finder det i sin Orden, at der i dette Tilfælde bevilges Apanage. Jeg hører mig for Grundlovens § 1 saavel som for dens § 95 og Alt, hvad der ligger derimellem, og saa længe Grundloven er, som den er, mener jeg, at naar der staar i dens § 10, at der kan bestemmes Apanage, foreligger der her et Tilfælde, hvor der virkelig bør bevilges Apanage, idet det her gjælder en Søn af den regjerende Konge. Jeg har troet at burde bemærke dette udtrykkelig, for at min Afstemning ikke skal misforstaaes. Naar jeg nemlig stemmer imod Loven, er det, fordi jeg, som jeg udtalte allerede den 22de Oktober, kun stemmer for Apanager, naar de staa paa Finantsloven alene, men stemmer imod det, naar de komme frem paa en særlig Lov; og jeg tillader mig at tro, at ærede Medlemmer, som maatte stemme med mig i denne Sag, vilde kunne stemme paa den samme Motivering.

Jeg er imidlertid en Modstander af, at der ikke ydes Lønning for den Tjeneste, som Vedkommende gjør Staten. Jeg mener, at den samme Grundfætning, som Rigsdagen pleier at gjøre gjældende under andre Forhold saaledes ligeoverfor Ministre og Rigsdagsmænd osv., ogsaa bør gjøres gjældende i dette Tilfælde. Jeg ser ikke nogen Grund til at gjøre nogen Undtagelse, og jeg er i saa Henseende, som jeg ogsaa før har bemærket, i Overensstemmelse med en tidligere Minister. Dengang den Bestemmelse, der nu er foreslaaet i Udvalgets Ændringsforslag, blev indsat paa en tidligere Apanagelov, bemærkede den vedkommende Minister, at naar ikke den paagjældende kongelige Person modtog Lønning, vilde man vanskelig kunne forbre samme Tjeneste af ham som af Andre. Jeg har opfattet den ærede Marineministers Stilling, hvorved jeg sigter til den Kundgjørelse, der udsiedtes, da Prinds Waldemar udnævntes til Sekondlieutenant, saaledes, at Meningen var, at Prindsen i Tjenesten skulde behandles paa samme Maade som den, der stode i samme Charge; men dette vil vanskelig kunne gøres, naar der ikke gives Beberlag for hans Tjeneste. Paa den anden Side forstaar jeg godt, hvorfor man ønsker, at han ikke skal modtage Beberlag eller rettere sagt optage en af de saa Lønninger, som findes; det er af Hensyn til Forfremmelsen, Avancementet. Derfor har jeg udtrykkelig stillet mit Underændringsforslag saaledes,

at der kan bevilges Embedslønning, naar den er overtallig. Det er paa dette Ord, at Eftertrykket ligger. Hvis der altsaa paa Finantsloven blev bevilget en overtallig Embedslønning, mener jeg, at der her kunde gøres en Undtagelse fra den Regel, som er opstillet i Udvalgets Ændringsforslag. Men, forsaavidt Noget skulde have Betænkkelighed, skulde være for om lige overfor Statskassen, skjøndt det jo ikke dreier sig om nogen stor Sum, har jeg tilføjet, at Betsbet i saa Tilfælde skulde fradrages Apanagens. Disse to Sætninger staa imidlertid uafhængige af hinanden, og jeg har derfor ønsket, at Afstemningen skulde være delt over Underændringsforslaget.

Finantsministeren (Estrup): Jeg har Intet at indviende mod det af Udvalget stillede Ændringsforslag, som er i det Væsentlige overensstemmende med den Bestemmelse, som fandtes i Lov af 16de April 1862 angaaende Apanage til Hans Kongelige Høihed Kronprindsen, og det saa meget mindre, som Hans Kongelige Høihed Prinds Waldemar allerede nu efter Hans Majestæt Kongens Villie ikke oppebærer nogen Lønning. Spvad derimod det stillede Underændringsforslag angaar, vil jeg dog meget fraraade Lihinget Vedtagelsen heraf. Jeg ser ikke rettere; end at, naar Underændringsforslaget vedtages i sin Helhed, vil det komme til at udtrykke, at, naar Hans Kongelige Høihed tillades at oppebære Gage, er det ved Udbetaling af hans egen Lønning, og det forekommer der mig dog egentlig ingen Anledning at være til at bestemme. Dersom Underændringsforslaget ikke vedtages i sin Helhed, men kun den første Del af det, vil det kunne betegnes som i hvert Tilfælde absolut overflødig; thi, naar der skal en særlig Bevilling af Lovgivningsmagten, for at han kan faae en Embedslønning, vil jo denne Bestemmelse af Lovgivningsmagten til den Tid ligesaa godt kunne tages paa den Maade, at man ophever den Indskrænkning, som nu er truffen. Naar jeg kortelig skal udtale min Mening om Underændringsforslaget, da er det den, at den delvise Vedtagelse af det vil være en absolut Overflødighed, og at den fulde Vedtagelse af det kun kan komme til at sige, at Hans Kongelige Høihed med Lovgivningsmagtens Samtykke kan komme til at oppebære Lønning af sin egen Kasse. Jeg fraraader altsaa meget bestemt Vedtagelsen af Underændringsforslaget.

Væjer: Det synes at gjøre Indtryk paa nogle Medlemmer i denne Sal af at være noget Nytt, hvad der blev fremført af den ærede Finantsminister. Det er Noget, som jeg overmaade vel har set, at, naar Underændringsforslaget vedtages fuldstændig, som det staar her, bliver Forholdet aldeles det samme, det vil sige, det samlede Betsbet bliver det samme, nemlig 24,000 Kr., hverken mere eller mindre. Men ikke desto mindre